

**ANTTI HAIKALA
TEEMU AUERSALO**

FLEAK **KEKSELIÄS 🍪 YSTÄVÄNI**

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

LUKU 1

SUKKANA SISÄÄN!

Oli kesäloman alku. Tuomas pomputteli koripalloa omakotitalon etupihalla. Koristeline oli kiinnitetty talon edessä kasvavan ison puun runkoon.

Aurinko heitti Tuomaksen ja pomppivan pallon varjot asfaltille.

Samalla kun Tuomas pelasi, hän kommentoi kuin oikeassa pelissä: – Tuomas on takaisin korilla, ja mitä hän tekee?

Hän heitti pallon vaivattoman tuntuisesti koriin.

– Pallo menee koriin! Tuomaksen joukkue nousee johon! Tuomas juhli kommentaattorin äänellä.

– Vastapuoli on välittömästi kiinni Tuomaksessa. Hän syöttää...

Tuomas katsoi nopeasti ympärilleen – pihalla ei ollut ketään kenelle syöttää.

– Tuomaksen tiimi on unessa! Hänen pitää taas mennä yksin läpi!

Tuomas heitti nyt vähän kauempaa. Tällä kertaa pallo kimposi korirenkaasta ja lensi pitkälle. Se kaatoi pallogrillin ja pomppasi puutarhatuolista pihan perällä olevaan ruusupuskaan.

Tuomas haki palloa puskasta. Hän kurottautui varovasti piikikkäiden varsien ohi ja kommentoi samalla: – Taidokkaasti Tuomas saa pallon takaisin haltuunsa ilman naarmun naarmua.

Mutta jokin sattui kuitenkin. – AU! AUUU!!

Naapurin iso oranssi kissa, Papuli, luuli että Tuomas halusi leikkiä sen kanssa, ja se tarrasi kynsillään Tuomaksen käsivarteen.

– Papuli! Tuomas sanoi nauraen ja silitti kissaa. Se päästi irti ja yritti seuraavaksi saada kiinni Tuomaksen varjoa asfaltilla.

– Se on mun varjo, hölmö! Ei se lähde irti!

Tuomas kääntyi katsomaan koria pihan toisessa päässä. Hän jatkoi taas kommentaattorin äänellä: – Kynsien käyttö on kielletty. Tästä tulee vapaaheitto!

Kori oli kaukana, mutta Tuomas näytti päättäväiseltä. – Tuomas yrittää mahdottomaksi luokiteltua sadan pisteen vapaaheittoa.

Papulikin kääntyi katsomaan jännittävää heittoa. Tuomas heitti kaikin voimin, ja pallo lensi pihan yli kuin hidastettuna.

– Ja pallo lentää. Se lentää! Tuomas kommentoi.

Pallo sujahti sukkana koriin – rengasta koskematta.

Tuomas yllättyi ja mykistyi. Hän katseli ympärilleen ylpeänä. Näkikö kukaan? No, Papuli näki, mutta se ei näyttänyt kovin innostuneelta. Alkoi vain nuolla etutassuaan.

Silloin Tuomas tajusi ja muisti jotain. Hän pinkaisi kohti etuovea ja huusi omalla äänellään: – Mä sain sadan pisteen sukan! Miki! Sesi!

Tuomaksen paria vuotta vanhempi isovelj, Miki, kuorsasi huoneessaan.

Tuomas pelmahti sisään ja huusi innoissaan: – Miki! Miki! Herää! Mä sain sadan pisteen sukan!

– Satula on liian matalalla... mutisi Miki puoliunissaan ja vasta sitten heräsi. – Mm-mitä??

– Sä sanoit, että mä pääsen mukaan teidän salapaikkaan, jos mä saan sukan pihan toisesta päästä! Ja mä sain! Mennään nyt!

Miki tihrusti Tuomasta väsyneiden silmäluomiensa takaa, otti puhelimen tyynyn alta ja katsoi kelloa.

– Miksi sä pelaat palloa aikaisin aamulla?

– Aikaisin? Kello on melkein 12.

– Loma-aamu, Miki sanoi, laittoi puhelimen takaisin tyynyn alle ja veti peiton korviin.

– Voidaan mennä vähän myöhemminkin? Tuomas yritti vielä, mutta Miki kuorsasi jo.

Tuomas huokaisi turhautuneena. Miki oli aina tehnyt kaikkea Tuomaksen kanssa. Mutta nyt kun Miki oli teini, hän vain nukkui tai oli kätttyinen. Eikä hän ollut enää kiinnostunut koriksesta ja muusta hauskaasta, vaan jostain polkupyörän tuunauksesta ja sen tyhmän Mopo-Jaskan moposta.

Ehkä Sesi suostuisi viemään hänet tehtaalle?

Tuomas koputti viereisen huoneen ovea ja kutsui: – Sesi?

Mikin kaksoissisko, Sesi, oli nukkumassa omassa huoneessaan eikä herännyt, vaikka Tuomas lausui hänen nimensä monta kertaa.

Tuomas yritti sitten syvällä äänellä: – Herätys Sesi. Täällä on Jaska.

Sesin silmät rävähtivät heti auki. – Jaska?

Tuomas huusi oven takaa omalla äänellään: – Sesi! Mä sain sadan pisteen sukan pihan toisesta päästä!

– Tuomas? Mene pois!

– Muistatko kun sä ja Miki sanoitte, että mä pääsen teidän salapaikkaan, jos mä pystyn heittämään sadan pisteen sukan?

Sesi huokaisi. – Ei me tarkoitettu sitä. Se oli vaan random tehtävä, jonka piti olla mahdoton 11-vuotiaalle.

– Toi ei oo reilua! Te lupasitte! Tuomas lyyhistyi lattialle.

– Nouse nyt kuitenkin, Tuomas aneli Sesiä. – Tee edes jotain mun kanssa!

Sesi kertoi vain, ettei hän tee koskaan mitään ennen kuin on käynyt suihkussa. Eikä hän jaksanut vielä mennä suihkuun.

Tuomas alkoi miettiä: Suihku...? Hän sai idean, johon tarvittaisiin vain pari vesi-ilmapalloa.

Miki kuorsasi suu auki, kun Tuomas hiipi takaisin hänen huoneeseensa vesi-ilmapallo kädessään.

Ensin Tuomas otti varovaisesti puhelimen Mikin tyydyn alta ja sujautti sen taskuunsa. Sitten hän huusi niin kovaa kuin pystyi: – KELLO ON 12, AIKA NOUSTA!

Tuomas heitti vesi-ilmapallon lähietäisyydeltä, ja se osuihin suoraan Mikiä naamaan.

Miki pomppasi sängystä ylös märkänä ja vihaisena, mutta Tuomas juoksi jo pakoon ja suuntasi Sesiin huoneeseen.

– SUIHKU ON VAPAA!

Sesi ei ehtinyt väistää eikä torjua. Vesi-ilmapallo osui, ja Tuomas otti kuvan Sesiin yllättyneestä ilmeestä Mikin puhelimella.

– Mikä sua vaivaa?! Sesi huusi.

Tuomas katsoi ottamaansa kuvaa puhelimen ruudulla

ja näytti tyytyväiseltä. – Mä lähetän tän kuvan Jaskalle, jos ette vie mua tehtaalle! Tuomas uhkasi ja pinkaisi ulos huoneesta.

Sesi vilkaisi peiliä ja kauhistui nähdessään likomäärän olemuksensa.

Sesi ryntäsi käytävään ja törmäsi Mikiin, joka pelmahti juuri ulos omasta huoneestaan.

– Se tulee katumaan tätä! Sesi ja Miki raivosivat yhteen ääneen.

Sesi ja Miki etsivät Tuomasta kiivaasti ympäri taloa.

– Tuomas! Miki huhuili kärsimättömästi olohuoneessa.

– Me ollaan liian vanhoja leikkimään piilosta.

– Jos annat puhelimen nyt heti takaisin etkä lähetä mitään tyhmiä kuvia, me annetaan sulle anteeksi, Sesi lupasi. – Ehkä.

Jostain kuului silloin Tuomaksen toiveikas ääni: – Ja viette mut tehtaalle?

Sesi viittoi Mikille ja osoitti verhoa, joka oli vedetty puoliksi ison ikkunan eteen. Verhon alla näkyi jalkaterät – ja tutut eripariset sukat.

Miki hiipi lähemmäksi ja veti sitten verhon nopeasti sivuun. Verhon takaa paljastui tietenkin Tuomas, Mikin puhelin kädessä.

– Lähetän kuvan Jaskalle nyt! Tuomas uhkasi ja pujahti pakoon.

– Nyt tänne, senkin...! Sesi huusi.

Takaa-ajo jatkui ympäri olohuonetta. Lamput heiluivat ja kaatuivat, kirjahylly huojui, ja rivi kirjoja putosi hyllystä kahvipöydän päälle.

